

Đi em

Tác Giả: Nguyễn Hữu Duyên
Thứ Tư, 15 Tháng 2 Năm 2012 07:50

Em tên Thanh, năm đó em mới đi ba tu, cái tu ông bà hay nói "ăn chớ a no, lo chớ a tui"...

Em tên Thanh, năm đó em mới đi ba tu, cái tu ông bà hay nói "ăn chớ a no, lo chớ a tui". Bà con hàng xóm thường vuốt mái tóc đen nhánh của em trộm trộm:

- "Con bé này lớn lên thanh niên cứ xóm theo nó đó"

Em hỏi chị hai:

- "Sao người ta nói với em như thế?"

Chị bảo có em, nhìn em hình như đi:

- "Vì em đẹp quá, đẹp như t xóm này đó, em biết không?"

Em cười, chụ vào đống tóc cồng kềnh: Tóc em đen, dài, mượt, đôi mắt trong veo rực sáng long lanh, đôi môi đỏ hình trái tim vành vờn, làn da trắng mịn, hồng hào. Em mỉm cười với mình trong gương, thốt mồm: lớn lên em sẽ đẹp thi hoa hậu.

Ngày kia, sáng ngày đẹp, em thấy mình ngời ngời nháo, ngoài đống đậy nhúng lính, và nhúng

Đi em

Tác Giả: Nguy&#n H&#u D&#y&#n
Thứ Tư,, 15 Tháng 2 Năm 2012 07:50

ng&#i có qu&#n mi&#ng v&#i đ&# trên cánh tay đi t&#i đi lui h&#p t&#p. M&# kéo h&#t các con vào nhà đóng cửa a l&#i, m&#y ch&# em chen nhau nhìn qua cửa s&#. Nh&#ng lá c&# l&# không gi&#ng nh&# lá c&# vàng có 3 s&#c đ&# nh&# em t&#ng th&#y. C&# đ&# có hình ngôi sao vàng trên đ&#ng ph&# đ&#y kh&#p ng&#, em t&# h&#i &# đâu mà nhi&#u th&#?

Không hi&#u rõ chuy&#n gì đã x&#y ra cho m&#i ng&#&#i nh&#ng đ&#ng nh&# ai cũng b&#t an, b&#t &#n. M&# v&#i ba h&#ng đêm thì th&#m to nh&#, tâm tr&#ng lo l&#ng, hoang mang. M&#t tu&#n sau ba đi ra ph&#ng r&#i không th&#y tr&#v&#, m&# lên h&#i, đ&#c bi&#t ba ph&#i đi h&#c c&#i t&#o năm tháng.

Năm ngày trôi qua, năm tu&#n trôi qua, r&#i năm tháng trôi qua, ba v&#n ch&#a v&#. Đêm đêm m&#y m&# con nhóm l&#i c&#u nguy&#n cho ba mà đ&#m đ&#a gi&#t v&#n, gi&#t dài.

Cho đ&#n m&#t hôm, m&# v&# nhà, m&#t bu&#n r&#i, g&#i các con l&#i, gi&#ng lo l&#ng:

- "Ba b&# đ&#a đi ra mi&#n trung r&#i, ch&#a bi&#t bao gi&# đ&#c v&#."

M&#i ng&#&#i ng&#i bó g&#i nhìn nhau, em b&#t khóc l&#n kêu &#ba &#i&#; r&#i đ&#n ch&# hai, anh ba và c&# m&#. T&#ng đôi vai run lên, t&#ng g&#ng m&#t nho&#i. N&#i lo l&#ng cho ba, cho ngày mai, hi&#n lên trong t&#ng ánh m&#t s&# h&#i, b&#t l&#c và đ&#y th&#t v&#ng.

B&#t đ&#u nh&#ng chu&#i ngày v&#t v&#, anh ba đi h&#c m&#t bu&#i, đi bán bánh mì m&#t bu&#i. Ch&# hai ph&# v&#i gia đình dì chiêm tàu h&#; ch&#a quen nên b&# đ&#u v&#ng b&#ng tay, m&# nhìn ch&# r&#i n&#c m&#t. Ph&#n m&# n&#ng n&# h&#n, m&# đ&#p xe ra ch&# C&#u Mu&#i mua v&# t&#ng bao khoai lang; r&#a t&#ng c&# khoai, n&#u t&#ng n&#i khoai, bán t&#ng gánh khoai. Đôi vai c&#a m&# đ&#n chai theo t&#ng gánh khoai nuôi con ăn h&#c, nuôi ch&#ng đ&#i c&#i t&#o.

M&#t năm, r&#i hai năm, ba b&# đ&#a ra mi&#n B&#c, n&#i mà m&#y m&# con ch&#a t&#ng bi&#t đ&#n, nghe nói kh&#c kh&# và l&#nh l&#o l&#m v&# mùa đông.

M&#i l&#n anh ba em nói chuy&#n gì đó mà có nh&#c đ&#n hai ch&# &#vi&#t c&#ng&# thì m&# em g&#i l&#i thì

Đi em

Tác Giả: Nguyễn Hữu Duyên
Thứ Tư, 15 Tháng 2 Năm 2012 07:50

thào:

- "Con nói lộn quá, nó nghe đợc là nó đợa con đi cđi tđo đợc cái cây gì đó, xa xôi và khđi lđmđ. Mẹ muđn nói đợn khu cđi tđo đợc Cây cđy đợc Tây Ninh, mà mẹ không nhđ tên.

Anh ba rđt vai, lđ lđđi ra vđ sđ hđi lđmđ.

Cho đợn mđt hôm, mẹ đợa em và anh đi xuđng nhà dì tđ, em út cđa mđ đợc Vũng Tàu. Mđ đợc pđ, nâng niu bàn tay hai anh em suđt đợn đợc đợc ngđi trên xe đđ, mẹ không nói gì chđ lau nđđ c mđt tđng chđp.

Mđ gđi hai anh em theo dì đi vđđt biên, mđ ngũ lđi mđt đđm đợn dò đợc thđ, khóc hđt nđđ c mđt rđi trđ vđ Sài gđn sau khi đđ cđu nguyđn đđng hai anh em và dì trong bàn tay bđo vđ cđa Chúa.

Trđđ c khi xuđng tàu dì bđo hai anh em đđm mđt thđu nghđ thđt nhiđu, vđt lđy nđđ c nghđ đợc c mđt tô lđn, dì kéo em vào phòng tđm, hai dì cháu thđa nghđ lên đợy ngđđi, luôn cđ mđt mđy tay chân.

Dì căn đợn em:

- "Khi nào gđp bđn hđi tđ c con giđ vđ nđm trđm chđn run nhđ ngđđđi đđng bđ sđt rét vđy, nhđ không? Nđu nó thđy con bđnh thì hy vđng nó sđ tha cho không bđt con theo nó."

Em gđt đợu chđ không đđm hđi chi cđ, em chđ biđt mđt đợu là mđi ngđđđi nđ đợu phđi tìm mđi cách làm cho xđu đđ, càng xđu càng tđt.

Em nhìn vào gđđng, em không giđng em nđa mà là mđt cô bé nào đó, da vàng chđch, chđ có đđi mđt là long lanh mà thđi. Dì bđi thêm vào mí mđt em màu xanh và tím bđm, em nhìn vào

Đi em

Tác Giả: Nguyễn Hữu Duyên

Thứ Tư, 15 Tháng 2 Năm 2012 07:50

gồng và thỳ ghé s chính mình. Em đã trở thành cô bé lem qua bàn tay c a dì.

Đêm xuống em bắt khóc vì nhớ đến ba mẹ và chị hai quá, dì r y:

- "Không được khóc, trôi hết ngh thì kh "

Dì y kéo c t mái tóc c a em còn i v a ch m vai, r i ti n tay vò cho r i bụng lên, bôi thêm ít thu c đ , m t tí keo cho khô c ng, nhìn nh tóc cháy n ng.

Dì cho em m c vào 2 p quần áo, p trong là chiếc áo ch t bó ng c đ n khó th , p ngoài th t c k x c x ch r ng xùng xình nh m c đ kính c a ai v y. Dì k tai nói nh :

- "Vì vú con i n r i nên m c áo r ng cho t i nó đ ng th y"

V y là em đi v t biên.

Lúc y em còn quá nh đ nh h t nh ng n i kinh hoàng khi tàu lênh dên trên bi n c . Ch nh n i s h i khôn cùng khi bóng đêm buông xuống và nh ng i n tàu phóng lên cao r i r i xu ng, em ói thóc ói tháo, ói đ n m t xanh, v n còn đ đ ng t n cu ng h ng đ n bây gi .

Ngày th ba tàu g p c p bi n nh ng h không b t ai c , tám ng i n trên tàu tính luôn em đ u đ c an toàn. B n chúng ch thu tóm vàng vòng r i đi. Dì r tai em:

- Nh dì c u nguy n v i Chúa nên Chúa che ch đó.

Qua đ n đ o, sáu tháng sau m y dì cháu đ c đ nh c M .

Đi em

Tác Giả: Nguy&#n H&#u Duyen

Thứ Tư, 15 Tháng 2 Năm 2012 07:50

Ti&#u bang Ohio, m&#t ti&#u bang nh&# &# mi&# n đ&#ng n&# c M&# , mùa đ&#ng l&# nh th&# u x&# ng, tuy&# t r&# i tr&# ng xóa có hôm ng&# p đ&# n đ&# u g&# i.

Đ&# c m&# t nhà th&# M&# b&# o tr&# , h&# m&# n cho ba dì cháu 1 căn chung c&# 2 phòng. Em th&# t ng&# c nhiên v&# i nh&# ng qu&# n áo, đ&# ch&# i đ&# y phòng, k&# o bánh, th&# c ăn đ&# y t&# l&# nh.

Hai anh em tranh nhau ăn k&# o Chocola cho đ&# n ngán m&# i ch&# u thôi.

M&# i sáng em ph&# i chu&# n b&# s&# n sàng đ&# ng s&# n ch&# ng&# i &# nhà th&# đ&# n ch&# hai anh em đi h&# c. Dì luôn cho hai anh em ăn mì gói và h&#t dog.

Nh&# ng ng&# i M&# này r&# t t&# t v&# i chúng em. Đ&# u máy, ti vi cũng đ&# c ch&# t&# i. H&# cho nhi&# u phim ho&# t hình và đ&# n m&# y dì cháu xem m&# i cu&# n phim ít nh&# t năm l&# n đ&# h&# c ti&# ng Anh.

Mùa giáng sinh đ&# u tiên, nhà th&# M&# tìm đ&# c m&# t nhóm Vi&# t Nam nhóm t&# i nhà &# H&# i Thánh Tin Lành Ân Đ&# n&# và đ&# a ba dì Cháu đ&# n đ&# l&# Giáng Sinh vào đêm 24 tháng 12. L&# n đ&# u tiên em đ&# c nghe v&# Chúa Giêsu là Đ&# c Chúa Tr&# i đã vì yêu th&# ng nhân lo&# i mà giáng sinh xu&# ng tr&# n gian, qua t&# cung c&# a trình n&# Mari, ch&# u mang l&# y ki&# p ng&# i đ&# c&# u ng&# i có t&# i.

Th&# i gian qua nhanh, hai anh em đ&# c s&# b&# o tr&# c&# a chính ph&# và s&# b&# o b&# c c&# a dì đã l&# n đ&# n.

Đi em

Tác Giả: Nguyễn Hữu Duyên
Thứ Tư: 15 Tháng 2 Năm 2012 07:50

[REDACTED]